

การปรับปรุงกิจกรรมไม่เข้าห้องเรียน วิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้นชั้น ปวช. 1 กลุ่ม
1 แผนกช่างไฟฟ้ากำลังโดยการเรียนการสอนแบบร่วมแรงใจ และ
เรียนรู้อย่างเป็นระบบ

นางสาวมาลีรัตน์ เทียมฉัตร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ(1)ปรับปรุงกิจกรรมไม่เข้าเรียนของนักเรียนให้มีความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้นในรายวิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น(2)ให้นักเรียนมีผลการเรียนในรายวิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้(3)พัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนระดับชั้น ปวช. 1/1 จำนวน 14 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลังรายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น เครื่องมือในการวิจัยได้แก่ รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน ได้แก่ ความรับผิดชอบตรงต่อเวลาให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากครูผู้สอน และการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ การหา ค่าเฉลี่ย

ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่านักเรียน มีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จในทุกด้านดีขึ้นตามลำดับและในสัปดาห์ที่10 และนักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบดีทุกด้าน ผลการปรับปรุงกิจกรรมในครั้งนี้ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดสอบหลังหน่วยการเรียนทุกหน่วยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือจาก 15 คะแนนนักเรียนสามารถทำได้ 11 คะแนนขึ้นไปถือว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ความเป็นมาของการวิจัย

ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2547 ผู้วิจัยได้ทำการสอนในรายวิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น รหัส 2100-1003 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จากการเรียนการสอนใน 7 สัปดาห์แรก 5 หน่วยการเรียนรู้ ผู้วิจัยสังเกตการณ์พบว่ามีนักเรียนชั้น ปวช. 2 กลุ่ม 3 ในขณะที่ผู้สอนทำการบรรยายและสาธิตตามเนื้อหาในเอกสารประกอบการเรียน การสอนอยู่นั้น นักเรียนมีอาการง่วงนอน มีสมาธิสั้น เมื่อมีการถามเรื่องที่ได้ทำการสอนผ่านไปเมื่อต้นชั่วโมง ไม่สามารถตอบได้ ให้ทำแบบฝึกหัดท้ายหน่วยก็ทำมาไม่ถูกต้องและบางส่วน ก็ไม่ส่งงานที่ได้มอบหมาย ทำการประเมินหลังการเรียนรู้อีกไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตั้งไว้

จากพฤติกรรมไม่เข้าเรียนดังกล่าวผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในครั้งนี้ ในฐานะที่เป็นครูผู้สอน จึงได้ทำการสังเกตและสอบถาม ตัวนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อหาสาเหตุของการไม่เข้าเรียนของนักเรียน และนำเอาสาเหตุ มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางการแก้ปัญหาในครั้งนี้ ผู้วิจัยพบว่าควรปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน โดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

วัตถุประสงค์และเป้าหมายของการวิจัย

1. เพื่อปรับพฤติกรรมไม่เข้าเรียนของนักเรียนและให้นักศึกษามีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น ในรายวิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น
2. เพื่อให้นักศึกษามีผลการเรียนในรายวิชา งานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้
3. เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในภาพรวม

วิธีการดำเนินการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

นักศึกษาระดับชั้น ปวช. 1/1 จำนวน 14 คน แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง รายวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้น

เครื่องมือในการวิจัย

1. รูปแบบการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ และการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
2. แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษา ได้แก่ ความรับผิดชอบตรงต่อเวลาให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การทำงานที่ได้รับ มอบหมายจากครูผู้สอนและการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากกลุ่ม

3. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ระยะเวลาดำเนินการสัปดาห์ที่ 7 ถึง สัปดาห์ที่ 9 ของภาคเรียนที่ 1/2547 รวม 3 สัปดาห์

การรวบรวมข้อมูล

หลังจากผู้วิจัยสามารถวิเคราะห์ถึงสาเหตุของนักศึกษาชั้น ปวช. 1/1 ที่ไม่ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนได้แล้ว ผู้วิจัยได้เลือกวิธีการที่คิดว่าดี โดยใช้การเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนอย่างเป็นระบบ โดยดำเนินการดังนี้

1. ตัวผู้วิจัยทำการศึกษาวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจให้เข้าใจ
2. อธิบายวิธีการเรียนรู้แบบร่วมแรงร่วมใจให้นักศึกษาทั้งหมดได้รับรู้และทำความเข้าใจ
3. ดำเนินการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
 - แบ่งกลุ่มผู้เรียนตามความสมัครใจ เป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน แต่มีข้อแม้ว่า คนที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกับต่ำ ในอัตราส่วนที่เหมาะสม และจะต้องเป็นที่ยอมรับของกลุ่ม
 - ผู้สอนเตรียมหัวข้อที่ให้นักศึกษาร่วมกันทำเป็นกลุ่ม นักศึกษาแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนจับฉลากเลือกหัวข้อที่จะทำการศึกษา
 - ผู้สอนอธิบายงานของแต่ละหัวข้อว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรบ้าง อธิบายถึงการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ทำงานที่ละขั้นตอน และผลของการมีส่วนร่วมในงานที่ได้รับมอบหมายจะได้สำเร็จไปด้วยดี
 - ผู้สอนบอกถึงผลที่จะได้รับจากการทำงานร่วมกันว่าทุกกิจกรรมนั้นเป็นคะแนนส่วนหนึ่งที่จะนำมาประเมินผลการเรียน
 - ผู้สอนทำการตกลงกับนักศึกษาว่า ก่อนมีการเรียนการสอนทุกครั้ง กลุ่มใดที่ทำงานในหัวข้อที่จะทำการเรียนการสอน นักศึกษาจะต้องออกมานำเสนอผลงานในเรื่องนั้น ๆ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน และผู้สอนจะทำการสรุปอีกครั้งและเสริมส่วนที่ไม่สมบูรณ์ เพื่อให้นักศึกษาได้เข้าใจในเนื้อหายิ่งขึ้น
 - สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม
 - ติดตามสังเกตพฤติกรรมหลังปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน
4. ดำเนินการแก้ไขเป็นรายบุคคลและเป็นรายกลุ่มที่ไม่ผ่านเกณฑ์จากการสังเกตพฤติกรรมในแต่ละด้าน
 - เช็คเวลาเรียนและให้คะแนนการเข้าเรียน
 - งานทุกงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำเป็นรายบุคคลและรายกลุ่มเป็นคะแนน
 - ประเมินการแต่งกายของนักศึกษาทุกครั้งที่มีการเรียนการสอน เหตุเพราะนักศึกษาแผนกช่างไฟฟ้านั้นจะต้องมีลักษณะบุคลิกที่ดีเป็นพื้นฐานให้นักศึกษาพร้อมที่จะไปประกอบอาชีพต่อไป
 - ก่อนเรียนและหลังเรียนทุกคนจะต้องช่วยกันทำความสะอาดห้องเรียนให้เป็นระเบียบ
5. วิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวมและแยกตามรายโดยใช้แบบถามตอบ
6. สรุปผลการแก้ปัญหา

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวัดผลและประเมินผลกิจกรรม/พฤติกรรม/ผลงานด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาเกณฑ์การให้คะแนน (แบบสังเกตพฤติกรรมความรับผิดชอบ) ความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลา ให้ความร่วมมือกับผู้อื่น ปฏิบัติตามกฎระเบียบ การทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูสอนและการทำงานที่ได้รับมอบหมาย

สรุปผลการวิจัย

ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนวิชางานไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เบื้องต้นของนักเรียน-นักศึกษาในระดับ ปวช1/1แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง จำนวน 14 คนโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการเรียนรู้ที่มีระบบ พบว่า นักศึกษามีความรับผิดชอบในการเรียนและทำงานที่ได้รับมอบหมายได้สำเร็จในทุกด้านดีขึ้นตามลำดับและในสัปดาห์ที่ 10 พบว่านักศึกษาทุกคนมีความรับผิดชอบดีทุกด้าน ผลการปรับปรุงพฤติกรรมในครั้งนี้ทำให้นักศึกษาทุกคนสามารถทำแบบทดลองหลังหน่วยการเรียนทุกหน่วยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดคือจาก 15 คะแนนนักศึกษาสามารถทำได้ 11 คะแนนขึ้นไปถือว่านักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ควรมีการติดตามพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องเพื่อสังเกตว่ามีผลต่อพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักศึกษาอย่างถาวรจนจบรายวิชา และเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อในรายวิชาต่อไป

เกณฑ์การประเมิน

ระดับ 4 ดีมาก ระดับ 3 ดี ระดับ 2 ปานกลาง ระดับ 1 พอใช้ ระดับ 0 ต้องปรับปรุง